

Предъ менъ се низко тревитѣ прекланятъ
съсь свойтѣ капчици бистра роса
и сякашъ днеска на гости ме канятъ
въвъ тия бодро-размирни села.

А съ поздравъ сърдеченъ младежи ме срѣщатъ
— въвъ тѣхния погледъ тревога гори,
азъ слушамъ тѣхнитѣ думи горещи
и чувствамъ, какъ сърдцето по-силно тупти.

